

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 15. europaudvalgsmøde

Mødedato: fredag den 17. januar 2025

Tidspunkt: Kl. 08.30

Sted: vær. 2-133

Dagsorden

Den 16. januar 2025

- L 1. Deltagelse i interparlamentariske konferencer og møder under polsk formandskab
EUV alm. del (2024) – Bilag 147 (rejseplan for EUU 2025)
- L 2. Drøftelse af DER-forelæggelse i juni 2025
- L 3. Godkendelse af rejserapport fra udvalgsrejse til Polen 3.-4. december 2024
EUV alm. del (2024) – Bilag 167 (udkast til rejserapport)
- L 4. Drøftelse af COSAC-formandsmøde den 26.-27. januar 2025 i Warszawa
EU-note (2024) – E 5 (EU-note om deltagelse i COSAC-møder)
- L 5. Meddelelser fra formanden
- FO 6. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2023 (decharge)
Forelæggelse ved finansministeren
– *Nyt forhandlingsoplæg*
EUV alm. del (2024) – Bilag 193 (samlenotat)
EUV alm. del (2024) – Bilag 194 (notat om forhandlingsoplæg)
EUV alm. del (2024) – Bilag 204 (kommenteret dagsorden)
EUV alm. del (2024) – Bilag 212 (udvalgsmødereferat side 37, senest behandlet
i EUU 6/12-24)

- FO 7. Forslag om ændring af direktiv nr. 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet
Forelæggelse ved økonomiministeren
– *Nyt forhandlingsoplæg*
KOM (2024) 0497
KOM (2024) 0497 – Bilag 2 (samlenotat)
KOM (2024) 0497 – Bilag 3 (notat om forhandlingsoplæg)
EUU alm. del (20241) – Bilag 204 (kommenteret dagsorden)
8. Rådsmøde nr. 4073 (økonomi og finans) den 21. januar 2025
Forelæggelse ved økonomiministeren
Rådsmøde 4073 – Bilag 1 (samlenotat)
EUU alm. del (20241) – Bilag 204 (kommenteret dagsorden)
- L 9. Eventuelt

Der vedlægges en foreløbig oversigt over det under punkt 8 nævnte møde.

Praktiske oplysninger:

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. +45 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Anvendte forkortelser:

FO =Forhandlingsoplæg

L =Lukket behandling

Rådsmøde nr. 4073 (økonomi og finans) den 21. januar 2025

1. Præsentation af det polske formandskabsprogram
 - *Udveksling af synspunkter*
2. Sikring af konkurrencedygtige rammer for virksomheder i EU – simplificering, oprydning og byrdereduktion
 - *Orienterende debat*
- UDG 3. Præsentation af Kommissionens konkurrenceevnekompass
 - *Udveksling af synspunkter*
4. Økonomiske og finansielle konsekvenser af Ruslands krig i Ukraine
 - *Udveksling af synspunkter*
5. Implementering af EU's fælles finanspolitiske regler
 - *Vedtagelse*
 - KOM (2024) 0956, KOM (2024) 0953, KOM (2024) 0958, KOM (2024) 0952, KOM (2024) 0954, KOM (2024) 0955, KOM (2024) 0957, KOM (2024) 0951, KOM (2024) 0959, KOM (2024) 0705, KOM (2024) 0712
 - EU-note (20222) – E 21 (EU-nyt om reform af EU's finanspolitiske regler)
 - EUU alm. del (20241) – Bilag 212 (udvalgsmødereferat side 40, senest behandlet i EUU 6/12-24)
 - EUU alm. del (20241) – Bilag 115 (udvalgsmødereferat side 7, FO om planer for finans- og strukturpolitik forelagt EUU 1/11-24)
 - Rådsmøde 16/7-24 – økofin – Bilag 2 (Skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 16/7-24)
 - EUU alm. del (20222) – Bilag 627 (udvalgsmødereferat side 1071, FO om reform af finanspolitiske regler forelagt EUU 14/6-23)
- * 6. Det europæiske semester 2025 – Kommissionens varslingsrapport og udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed
 - *Udveksling af synspunkter*
 - KOM (2024) 0704, KOM (2024) 0702
- * 7. Implementering af genopretningsfaciliteten (RRF)
 - *Vedtagelse*
 - KOM (2020) 0408, KOM (2022) 0231, KOM (2024) 0587, KOM (2024) 0591, KOM (2024) 0592
8. Eventuelt
9. Siden sidst

Dagsordenspunkt 1 hører under Økonomiministeriet, Erhvervsministeriet, Skatteministeriet og Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2 hører under Økonomiministeriet, Erhvervsministeriet, Skatteministeriet og Udenrigsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 3 og 5-7 hører under Økonomiministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 4 hører under Økonomiministeriet, Finansministeriet, Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriets ressort.

Dagsordenspunkter markeret med stjerne (*) forelægges ikke mundtligt for udvalget.

Europaudvalget

Referat af 15. europaudvalgsmøde

Dato: fredag den 17. januar 2025

Tidspunkt: Kl. 08.30

Sted: vær. 2-133

Til stede: Brigitte Klintskov Jerkel (KF), formand, Henrik Møller (S), næstformand, Thorkild Holmboe-Hay (S), Christian Friis Bach (V), Karin Liltorp (M), Alexander Ryle (LA), Claus Jørgensen (SF), Søren Søndergaard (EL), Katrine Robsøe (RV) og Theresa Scavenius (UFG).

Desuden deltog: Finansminister Nicolai Wammen og økonomiminister Stephanie Lose.

L Punkt 1. Deltagelse i interparlamentariske konferencer og møder under polsk formandskab

EUU alm. del (20241) – Bilag 147 (rejseplan for EUU 2025)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 2. Drøftelse af DER-forelæggelse i juni 2025

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 3. Godkendelse af rejserapport fra udvalgsrejse til Polen 3.-4. december 2024
EUV alm. del (20241) – Bilag 167 (udkast til rejserapport)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

- L Punkt 4. Drøftelse af COSAC-formandsmøde den 26.-27. januar 2025 i Warszawa**
EU-note (20241) – E 5 (EU-note om deltagelse i COSAC-møder)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 5. Meddelelser fra formanden

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

FO Punkt 6. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2023 (decharge)

– *Nyt forhandlingsoplæg*

EUU alm. del (20241) – Bilag 193 (samlenotat)

EUU alm. del (20241) – Bilag 194 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (20241) – Bilag 204 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (20241) – Bilag 212 (udvalgsmødereferat side 37, senest behandlet i EUU 6/12-24)

Finansministeren (Nicolai Wammen): Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

Dechargeprocedure for EU's budget for 2023

Den 6. december 2024 forelagde økonomiministeren sagen til udvalgets orientering forud for Revisionsrettens præsentation af årsberetningen på Økofin den 10. december 2024.

Som bekendt er det i sidste ende Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen. Forinden giver Rådet en henstilling til Europa-Parlamentet. Henstillingen indeholder desuden Rådets bemærkninger til Kommissionen, som Kommissionen skal følge op på.

Kommissionen skal efterfølgende træffe foranstaltninger for at adressere bemærkningerne i både Europa-Parlamentets afgørelse og Rådets henstilling. Kommissionen skal altså følge op på henstillingen.

Revisionsrettens resultater

Hvis vi vender os mod Revisionsrettens resultater – og starter med det positive – så giver retten for 17. år i træk en positiv erklæring om regnskaberne rigtighed. Revisionsretten konkluderer dermed, at regnskabet i al væsentlighed er retvisende. Retten giver også en positiv erklæring om EU's indtægter.

I rettens undersøgelse af de bagvedliggende transaktioner er billedet dog anderledes kritisk. Retten vurderer, at den mest sandsynlige fejlføremkomst i betalingerne fra EU-budgettet udgør 5,6 pct. Det er en stigning fra 2022-budgettet, hvor fejlføremkomsten var 4,2 pct.

På baggrund af fejlføremkomsten giver retten for femte år i træk en såkaldt afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og rigtighed.

Retten giver derudover en erklæring med forbehold om EU's genopretningsfacilitet, der udmønter de fælles coronalån. Det er baseret på en vurdering af, at der er problemer med opfyldelsen af 16 ud af de 452 reviderede mål og milepæle.

Det skal i den sammenhæng bemærkes, at retten selv oplyser, at fejlraten ikke er en måling af svig. Der kan være flere årsager til, at der opstår fejl i udbetalinger. Retten henviser særlig til komplekse regler, der eksempelvis forårsager manglende eller mangelfuld dokumentation i ansøgningsprocesser.

Svig derimod er forsætlig forsømmelse eller vildledning for egen vindings skyld. Revisionsretten har ikke mandat til at undersøge svig, men i tilfælde af mistanke om svig videregiver de sagerne til Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) eller Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). I 2023 er det sket i alt 20 gange.

Regeringens holdning

Jeg vil nu præsentere regeringens forhandlingsoplæg.

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate igen er steget og nu er på det højeste niveau i 16 år. Samtidig er det stærkt utilfredsstillende, at retten for femte år i træk har afgivet en afkræftende erklæring for betalingerne som helhed.

Vi finder det ligeledes utilfredsstillende, at retten igen har afgivet en erklæring med forbehold for udgifterne under genopretningsfaciliteten.

FO Regeringen vil derfor

- lægge stor vægt på, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene, og at henstillingen tilstrækkeligt tager højde for den stigende fejlrate.

Vi skal også se på årsagerne til, at fejl opstår. Derfor vil regeringen

- lægge stor vægt på, at der fokuseres på årsagerne til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støtte-modtagere.

Sund finansforvaltning er vigtigt både i EU's traditionelle budget og i genopretningsfaciliteten, som de fleste lande nu har fået udbetalt midler fra. Regeringen vil derfor

- lægge stor vægt på, at Kommissionen og medlemslandene styrker definitionen af mål og milepæle i fremtidige revisioner af nationale genopretningsplaner, og at Kommissionen fører en proportional kontrol med medlemslandenes planer.

Vi skal yderligere se på særlig fejlbehæftede udgiftsområder. Regeringen vil derfor

- lægge vægt på, at Kommissionen og medlemslandene får større fokus på tiltag til at reducere fejlraten vedrørende udgifter med høj risiko og inden for områder, der generelt er fejlbehæftede, herunder særlig samhørighedsområdet.

Regeringen vil ligeledes

- lægge vægt på, at de primære kilder til uopdagede fejl adresseres ved at fremme nødvendige foranstaltninger i samarbejde med forvaltningsmyndighederne.

Effektmålingen er central for at sikre, at EU's budget opnår de ønskede resultater. Regeringen vil

- lægge vægt på, at Revisionsretten fortsat styrker sit fokus på effektmåling og EU-budgetets resultatopnåelse. EU's budget bør prioriteres til områder med reel EU-merværdi.

Endelig vil regeringen

- lægge afgørende vægt på, at danske interesser – sammen med vores kerneallieredes – er tilstrækkelig afspejlet i henstillingen. Det betyder, at det samlede indhold i henstillingen skal afspejle alvoren af endnu en markant stigning i fejlraten, den femte negative erklæring om betalingerne i træk, samt at fokus på effektmåling og opfølgning fremstår som centrale prioriteter.

Vi har endnu ikke modtaget et udkast til en rådshenstilling og ved derfor ikke, hvordan de øvrige lande vil stille sig. Vi går selvfølgelig ind i forhandlingerne med det klare mål, at et samlet Råd kræver handling.

På nuværende tidspunkt må jeg dog ærligt sige, at jeg – belært af erfaring – ikke er optimistisk om udsigten til, at danske prioriteter vil blive tilstrækkelig afspejlet i rådshenstillingen til, at vi fra dansk side kan støtte den.

Fra dansk side har vi de seneste 2 år stemt imod Rådets henstilling. Fejlraten er siden steget markant – endnu en gang. På grund af fraværet af meget tydelig kritik i henstillingen mener jeg derfor, at det vil være et passende signal igen i år at stemme imod henstillingen til Europa-Parlamentet om at give decharge til Kommissionen.

Sagen forventes at være på dagsordenen på Økofin i februar 2025. Her er forventningen, at der også uden dansk opbakning vil kunne opnås det nødvendige kvalificerede flertal for rådshenstillingen. Det ændrer dog ikke ved, at situationen er utilfredsstillende og skal forbedres.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg er glad for, at regeringen er så kritisk, netop på grund af stigningen i fejlraten.

Ministeren siger, at der lægges stor vægt på at kigge på årsager til kompleksiteten, og derfor vil man arbejde for at forenkle reglerne. Men som jeg læser rettens udtalelser, handler kritikken om, at hverken de nationale kontrolmyndigheders eller Kommissionens kontrol er gode nok. Så hvorfor siger ministeren, at vi skal løse problemet ved at forenkle reglerne?

Hvad går »danske interesser« ud på?

Vi skal især være opmærksomme på samhørighedspuljen, som er steget voldsomt. Vil ministeren uddybe, hvad forklaringen kan være? Retten siger selv, at der bliver givet mange penge til ikkestøtteberettigede projekter, og at der er risiko for dobbeltfinansiering.

Karin Liltorp (M): Jeg er ikke utilfreds med regeringens oplæg, men hvor meget ved man om de høje fejlreter? Er det relateret til bestemte lande? Det er meget overordnet at snakke om, at det er for dårligt, og at vi skal rette op på det. Hvilke erfaringer har man fra tidligere, og har man overhovedet nogen idé om, hvor man skal sætte ind for at få fejlreterne reduceret?

Finansministeren (Nicolai Wammen): Til Theresa Scavenius: Regelforenklinger kan ikke stå i stedet for kontrol. Men det er en fordel, at reglerne er enkle, så folk ikke kommer til at lave fejl i deres ansøgninger, fordi reglerne er for komplekse. Det har alle en interesse i ikke sker, så det er et selvstændigt formål, at man forenkler med henblik på at kunne nedbringe fejlraten. Det gør det også nemmere for borgere, virksomheder, organisationer osv. at forstå reglerne. Men der er også behov for andre initiativer. Det er et supplement til, hvad man i øvrigt foretager sig.

Angående »danske interesser«: Vi bakker fuldt og helt op om Revisionsrettens anbefalinger. Vores forslag er, at man gennemfører dem en til en. Vi er meget kritiske over for, at vi ser en stigning i fejlraten igen igen. På trods af at mange har udtalt kritik, går det i den forkerte retning. Derfor kan det vel ikke siges meget tydeligere, end jeg gør det i dag: Medmindre der kommer en tekst, som adresserer det på en måde, som understreger alvoren, så har jeg svært ved at se, at Danmark kan støtte det. Belært af erfaring er min forventning desværre, at et flertal af andre lande ikke vil bakke

op om en så hård tekst. Jeg kan blive positivt overrasket, men jeg er ikke meget optimistisk. Vi kender ikke tekstforslaget endnu, og derfor er det med det forbehold, men min prognose er relativt pessimistisk.

Angående Theresa Scavenius' spørgsmål om samhörighedspuljen vil jeg henvise til Revisionsrettens bemærkninger.

Til Karin Liltorp: Revisionsretten har ikke angivet landene. Man har taget stikprøver. Hvis man ønsker at dykke mere ned i Revisionsrettens arbejde, kan udvalget mødes med Revisionsretten, og så kan de orientere om, hvordan de arbejder. Mit indtryk er, at der er en stor åbenhed.

Søren Søndergaard (EL): Danmark har en repræsentant ved Revisionsretten, så det ville være oplagt at diskutere det med vedkommende.

Ministeren sagde, at fejlraten ikke nødvendigvis skyldes svindel. Det er fuldstændig rigtigt; der kan jo være fejl. Men engang bad man landmændene om selv at opmåle deres arealer som grundlag for deres landbrugsstøtte. Var der tale om fejl, skulle halvdelen gerne måle for meget og den anden halvdel for lidt. Desværre målte stort set alle deres arealer for store, så de fik for meget i støtte. Så er det jo ikke fejl længere, men svindel. Fejlene åbner muligheden for svindel. Det var måske en idé at bruge flere ressourcer på at få afklaret, hvor meget der er svindel.

Kan ministeren bekræfte, at det er 30. år i træk, at der ikke er kommet en ren revisorerklæring? Hvis ikke det drejede sig om milliarder og atter milliarder af kroner, var det til at dø af grin over. Det er jo så latterligt. Ingen andre steder i verden ville man acceptere, at det fik lov at køre videre.

I forbindelse med debatten i udvalget den 6. december 2024 sagde jeg:

»Jeg håber også, at der bliver forberedt noget til, at vi skal give mandat [...] så vi kan komme ud over den situation, der plejer at være, hvor vi beklager og vrider hænderne. Danmark har gjort lidt forskelligt: Vi har stemt for, undladt at stemme og stemt imod, alt efter hvordan tingene har været, men tydeligvis uden at det har haft nogen som helst konsekvenser.«

Økonomiministeren var så venlig at henvise til finansministeren. Derfor vil jeg gerne spørge, hvor der konkret er en forskel i det mandat, vi behandler nu, og de mandater, der har været tidligere. Hvordan trapper Danmark op, så vi undgår, at katastroferne bliver stadigt større?

Jeg spurgte også økonomiministeren, om hun ville tage det op på Økofin-rådsmødet. Økonomiministeren svarede, at hun havde tænkt sig at rejse det på mødet i december 2024, hvor man ville gøre det klart, at Kommissionen, Rådet osv. skal følge op på anbefalingerne. Hvad sagde ministeren på Økofin-rådsmødet, og hvad var Kommissionens svar, da de blev præsenteret for økonomiministerens synspunkter?

Claus Jørgensen (SF): I SF kan vi godt bakke op om regeringens holdning. Vi har dog nogle bekymringer på udgiftsområde 4, 5, 6 og 7, hvor man ikke har kunnet lave en fejlrate, og hvor man samtidig vurderer, at der er en høj risiko for fejl. Burde regeringen ikke arbejde for, at der bliver kigget nærmere på det? Jeg kan forstå, at det er et spørgsmål om ressourcer hos Revisionsretten.

Vi bakker op om, at Danmark stemmer imod, hvis det ikke er godt nok, men hvis vi gør det tredje år i træk, skal der måske noget mere til – måske skal det op på statsministerniveau.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg er glad for, at det fremgår af forhandlingsoplægget, at man ønsker at lægge mere vægt på at styrke definitioner af mål og milepæle i genopretningsplanerne. Revisionsretten bemærker, at vi også i Danmark mangler milepæle og frister. Det er en del af problematikken med, at vi på nationalt niveau har for lidt kontrol med, hvordan vi bruger midler fra forskellige puljer. Man kunne vælge at stramme op nationalt. Man sender aben rundt i Europa og siger, at andre er problemet, men retten viser netop, at der er problemer alle steder. Retten skriver også i forbindelse med genopretningsfaciliteten, at 33 pct. af anmodninger om betalinger har opfyldt alle betingelserne. De skriver også, at man ikke må bruge penge på noget, der har været nationalt budgetteret tidligere, men det kigger Kommissionen ikke på. Ministeren har selv sagt, at det er den måde, vi gør det på i Danmark. Der er masser af problemer, vi kunne have fanget meget tidligere, og de skriver, at allerede i 2024 skulle medlemsstaterne have rettet op på alle disse svagheder i kontrolsystemet. Har vi rettet ind efter kritikken fra de forrige år, så vi kunne lave bedre kontrolinstanser, så vi fremadrettet kunne gøre det bedre? Jeg er bekymret for, at vi ikke har gjort det, men kan ministeren redegøre for, om vi har gennemført nogle af de tiltag, Revisionsretten har bedt medlemslandene om at tage for at sikre en bedre kontrol? Jeg taler specifikt om genopretningsfaciliteten, men ministeren må også gerne kommentere, hvis man har gjort det på andre områder.

Alexander Ryle (LA): Liberal Alliance kan godt støtte mandatet. Jeg synes, det er godt, at regeringen er meget kritisk. Vi har brug for simple regler, så fejlraten kommer ned, og vi har brug for mere kontrol med lande som Polen, Spanien og Italien, som baseret på denne stikprøve ikke har haft styr på udbetalingerne.

Hvis regeringen får sin vilje, skal vi både hæve prisen for EU-medlemskabet og optage fælleslån med de øvrige medlemslande, hvilket vil betyde et større EU-budget og dermed et større beløb, der ikke er styr på. Bekymrer det ikke regeringen? Giver Revisionsrettens årsberetning ikke anledning til, at regeringen tænker sig om en ekstra gang, i forhold til om vi virkelig skal have et større EU-budget og fælles gældsstiftelse?

Finansministeren (Nicolai Wammen): Til Søren Søndergaard: Jeg tør ikke sige, om det præcis er 30 år, men under alle omstændigheder er det meget længe, og det er alvorligt.

Der er mindre opstramninger i mandatet i forhold til sidst. Vi lægger stor vægt på noget, som vi tidligere formulerede blødere. Men det korte af det lange er, at vi sidste år også var rimelig klare i spytet. Jeg forstår ønsket om at skrue op, men det er svært at skrue mere op end at stemme imod, og vi lavede i øvrigt en udtalelse sammen med en række andre lande, der også er kritiske. Det kunne også meget vel blive resultatet denne gang. Den danske tilgang vil ikke være at anvende en mildere retorik i år, hvor problemet er blevet større end sidste år. Vi tager det meget alvorligt.

Økonomiministeren rejste spørgsmålet på Økofin-rådsmødet og udtalte sig kritisk. Det gjorde andre lande vist også, bl.a. Nederlandene, Sverige, Finland og vist også Østrig, men jeg var ikke selv til stede. Reaktionen og debatten tilkommer ikke mig at udlægge; den snak må du nok tage med økonomiministeren.

Til Claus Jørgensen: Jeg har grundlæggende tillid til, at Revisionsretten sætter sine kræfter ind der, hvor man mener, at problemerne er størst, og hvor muligheden for at opdage forhold, der skal sættes fokus på, er størst. Jeg forstår dog udmærket baggrunden for spørgsmålet. Vi har fra dansk

side den tilgang, at vi ikke ønsker at skrue op for administration, så det er en balance med, hvor mange administrative årsværk man ønsker i de forskellige EU-organer. Men hvis Revisionsretten vurderer, at der er nogle områder, hvor man bør være bekymret, så har jeg en forventning om, at man allokere kræfter til den opgave. Måtte Revisionsretten på et tidspunkt mene, at man ikke kan det inden for de eksisterende ressourcer, må man tage en diskussion om det.

Til Theresa Scavenius angående genopretningsplaner: Kritikken fra Revisionsretten skal tages alvorligt, og der skal følges op på de udfordringer og forbedringspunkter, som retten fremhæver. Pilen peger først og fremmest på Kommissionen, som i dialog med EU-landene må finde frem til en model for fastlæggelse af mål og milepæle, der virker. Det er samtidig vigtigt, at Kommissionens kontrol og revisionen er ensartet og proportional med risikoen for fejl. Det er også vigtigt, at retten fokuserer sin revision på det, som EU-landene har aftalt med Kommissionen, nemlig om de aftalte mål og milepæle er blevet udført.

Revisionsretten har i årsberetningen identificeret ét revisionsresultat vedrørende Danmarks genopretningsplan. Der er tale om et såkaldt kvalitativt revisionsresultat, hvilket retten definerer som resultater uden finansiell effekt. Det kan f.eks. være systemsvagheder eller skrivebordsfejl. Det enkeltstående resultat for Danmark er udtryk for det sidste, altså en simpel indtastningsfejl fra Kommissionens side. Revisionsretten har ikke identificeret fejludbetalinger relateret til Danmarks genopretningsplan.

Til Alexander Ryle: Jeg er enig i, at i en tid, hvor EU's budget af mange årsager næppe bliver mindre, er der så meget desto mere grund til, at man bliver bedre til at overholde det, man beslutter. Den danske regerings bekymring er krystalklar, og den vil ikke være mindre, hvis der skal forvaltes flere midler end i dag. Derfor har vi tidligere været meget kritiske, og vi er det også denne gang. Det er galt nok isoleret set, men der er også grund til bekymring fremadrettet, hvis ikke der sker noget nu. Tendensen går i den forkerte retning, og det er man nødt til at tage alvorligt i Kommissionen og i Parlamentet, og Danmark hører til hardlinerne. Jeg ville ønske, at det gjorde sig gældende for alle EU-lande. Jeg kan blive positivt overrasket, men jeg ser det som min opgave her i udvalget at give min mest ædruelige vurdering af, hvad der er realistisk. Og jeg tror ikke, at der bliver brug for en mindre kritisk dansk stemme end tidligere.

Theresa Scavenius (UFG): Det er meget tydeligt i rettens udtalelser, at pilen ikke kun peger på Kommissionen, men at der netop er et delt ansvar. De påpeger mange gange, at medlemslandenes manglende kontrolmyndigheder er en del af problemet. Hvad angår den danske del, har vi læst flere rapporter om, at de også er meget kritiske over for den danske måde at opgøre det på, nemlig på grund af manglende milepæle, mål osv. Jeg er bekymret for, at det er et eksempel på, at man ikke tager kritikken alvorligt. Man siger, at man gerne vil gøre noget, men man gør ikke noget dér, hvor det gør ondt, hvor vi skal kontrollere os selv og gøre det bedre. Jeg kan altså ikke støtte forhandlingsoplægget.

Regeringen lægger stor vægt på, at Kommissionen fører en proportional kontrol med medlemslandenes planer. Kunne det ikke være bedre at formulere det sådan, at både Kommissionen og medlemslandene skal lytte til kritikken og stramme op de steder, hvor retten siger, at vi skal have bedre kontrol? »Proportional« kan jo betyde alt og ingenting. Vil ministeren uddybe, hvad man mener med »proportional kontrol«?

Katrine Robsøe (RV): I Radikale Venstre synes vi, at forhandlingsoplægget lyder meget fornuftigt, og vi støtter gerne op om det. Vi synes, det er vigtigt, at der er styr på det, for at sikre tilliden til EU. Ministeren har flere gange nævnt, at Danmark har udviklet sig fra at være lidt mindre kritisk til nu at være mere kritisk. Man har også stemt imod. Har ministeren en idé om, om flere lande er ved at rykke sig lidt nu, hvor det går i den forkerte retning?

Søren Søndergaard (EL): Jeg vil gerne rose ministeren, for jeg synes faktisk, at ministeren i sine udtalelser her – og også i de seneste år – har tilført en kritik og en alvor, som vi i rigtig mange år manglede. Især i den periode, hvor det faldt en lille smule – der var ikke grænser for, hvor godt det var. Så steg det en lille smule, og det var jo bare en lille smule. Nu er der kommet en klarere holdning, og det skal ministeren have ros for. Så meget desto mere har man forventninger til, at vi måske kan få en diskussion om det spørgsmål, SF rejste, nemlig: Hvad gør vi? Vi kommer til at stemme imod for tredje år i træk i år, og fejlraten stiger bare. Hvad kan man så gøre? Så bliver man jo nødt til at kigge uden for det rum, som det opererer inden for. Claus Jørgensen nævner statsministerniveau. Der skal snart forhandles en ny flerårig finansiel ramme (MFF), som kræver enstemmighed. Danmark er jo nettobidragyder. Der er forskellige redskaber, man kan tage op, vel vidende at det er rigtigt, at det er et delt ansvar mellem Kommissionen og medlemslandene, så det er en større proces end som så. Kan vi aftale at tage en diskussion om, hvilke overvejelser regeringen har om at trække dette op på et højere niveau, hvis det viser sig, at vi ikke får hul igennem på det kommende møde i finansministerkredsen?

Finansministeren (Nicolai Wammen): Til Theresa Scavenius: Regeringens tilgang er, at Revisionsrettens anbefalinger skal følges. Det er utrolig enkelt. Hvad angår proportionalitet, handler det om at bruge sine kræfter bedst muligt og mest målrettet. Vi har ikke noget ønske om at lave et kontrolregime, der bliver så bureaukratisk, at det lægger en dæmper på, at pengene kan komme effektivt ud og gøre gavn der, hvor de er tiltænkt. Til gengæld har vi brug for et kontrolsystem, der er så effektivt, at det bedre får fat i de tilfælde, hvor man ikke følger reglerne, hvad enten det er på grund af fejl eller andre årsager. Det er den balance, man skal prøve at finde.

Til Katrine Robsøe: Vi har ikke set en tekst endnu, og derfor er det tidligt i forløbet, men vores klassiske allierede i denne sag er Sverige, Nederlandene, Finland og Østrig. I de tekniske diskussioner – ikke mindst når det gælder strukturfondsdiskussionen – har der været en hårdere tone fra lande som Tyskland, Frankrig og Irland, end vi har oplevet tidligere. Jeg ved ikke, om det fører til en anden stillingtagen, når der skal træffes beslutning, men jeg glæder mig over enhver skærpelse i alvorligheden hos et hvilket som helst EU-land.

Søren Søndergaard spørger, hvad vi skal gøre, hvis det ikke går. Det må vi overveje. Nu kører forløbet, og vi vil påvirke det maksimalt. Hvis det ikke ender, som vi kunne ønske os, giver det selvfølgelig anledning til en refleksion.

Til Søren Søndergaard og Claus Jørgensen: Man skal huske, at finansministeren ikke beslutter, hvad der skal diskuteres blandt stats- og regeringscheferne, og der er også mange andre vigtige spørgsmål for EU og verden, der diskuteres. De må til enhver tid beslutte, hvad de synes er de vigtigste problemstillinger at bruge de sparsomme timer på at løse. Det vil jeg ikke gøre mig til overdommer over.

Theresa Scavenius (UFG): Ministeren siger, at alle rettens anbefalinger skal følges. Det er jo virkelig godt. Derfor spørger jeg, hvorfor der i forhandlingsoplægget kun står, at vi skal have større fokus på en række ting, frem for at der netop står, at rettens anbefalinger skal følges.

Har vi lyttet til rettens anbefalinger fra de forrige år? Der er masser af anbefalinger, vi skulle have implementeret, som de gentager, fordi de ikke er blevet lyttet til, hverken af medlemslandene eller af Kommissionen. Retten påpeger flere gange, at det bl.a. handler om at sikre foranstaltninger til at afhjælpe svagheder i medlemslandenes kontrolsystemer. Har vi korrigeret nationalt efter det, retten siger? Hvis vi ikke har gjort det, kan vi ikke forvente, at det sker næste år.

Finansministeren (Nicolai Wammen): Jeg har været meget klar i dag. Vi ser det som danske interesser at leve op til Revisionsrettens anbefalinger. Det har vi også ment tidligere. Det er rigtigt, at man desværre ikke har lyttet til det i EU. Det håber vi man gør nu, og det arbejder vi for. Jeg er ikke superoptimistisk, men det er tilgangen.

I forhold til genopretningsplanen i dansk kontekst har de enkelte fagministerier ansvaret for at implementere. Det er værd at bemærke, at Revisionsretten i forbindelse med stikprøver har peget på ét tilfælde i Danmark, og det er en indtastningsfejl, der er sket i Kommissionen. Der er ikke dermed garanti for, at der ikke er sket fejl, man ikke har opdaget, men jeg er dog glad for, at den eneste fejl, man har fundet i Danmark, er på grund af en indtastningsfejl i Kommissionen.

Theresa Scavenius (UFG): Det er ikke korrekt. Revisionsretten nævner specifikt, at problemet i vores genopretningsplan er, at vi ikke har milepæle og frister. Derudover har de ikke kigget på, hvorvidt vi bruger pengene dobbelt. Kritikken er altså bredere.

Finansministeren (Nicolai Wammen): Vi er altid opmærksomme på forslagene fra Revisionsretten, og jeg forholder mig til, at Revisionsretten i forbindelse med sit arbejde har fundet én konkret fejl i Danmark, som er en indtastningsfejl, som er sket i Kommissionen. Én fejl er én fejl for meget, men det er dog værd at hæfte sig ved, at det er det, man har fundet.

Brigitte Klitskov Jerkel (KF): Konservative støtter forhandlingsoplægget.

Formanden (Brigitte Klitskov Jerkel): Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Danmarksdemokraterne, Dansk Folkeparti og Theresa Scavenius (UFG) har ytret sig imod det.

FO Punkt 7. Forslag om ændring af direktiv nr. 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet

– *Nyt forhandlingsoplæg*

KOM (2024) 0497

KOM (2024) 0497 – Bilag 2 (sammenfatning)

KOM (2024) 0497 – Bilag 3 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (2024) – Bilag 204 (kommenteret dagsorden)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Der ventes enighed om forslaget om revision af direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet (DAC9) på et kommende rådsmøde under polsk formandskab. Formålet er at sikre implementering af OECD-aftalen fra 2021 om minimumsbeskatning af større multinationale koncerner.

OECD-aftalen indebærer, at et land kan opkræve en ekstraskat på koncernens selskaber i det pågældende land for at sikre, at den effektive beskatning kommer op på minimum på 15 pct., selv hvis lavt beskattede selskaber i koncernen har hjemsted i lande, f.eks. skattely, der ikke deltager i aftalen.

OECD-aftalen er implementeret i EU's minimumsbeskatningsdirektiv, som igen er implementeret i den danske minimumsbeskatningslov.

Det aktuelle DAC-forslag etablerer en fælles ordning, så EU-landenes kompetente myndigheder skal udveksle centralt indberettede oplysninger om multinationale koncerner. I Danmark vil den kompetente myndighed være Skattestyrelsen. De indberettede oplysninger er nødvendige for myndighedernes kontrol med, om der i deres respektive jurisdiktioner er grundlag for at opkræve ekstraskat.

Forslaget understøtter koncernernes mulighed for at indberette centralt via moderselskabet eller en anden udpeget enhed. Forslaget indfører samtidig OECD's standardskema som grundlag for indgivelse af oplysninger i EU.

Regeringen støtter OECD-aftalen og EU's implementering af aftalen, samt at det nye direktivforslag afspejler aftalerne i OECD for at sikre en ensartet og konsistent implementering af aftalerne i EU og Danmark. Regeringen støtter således også det aktuelle forslag, der vil bidrage til at gøre anvendelsen og håndhævelsen af reglerne mere effektiv, samtidig med at indberetningsbyrden for koncernhederne holdes på det nødvendige minimum.

Regeringen støtter også forslaget om bemyndigelse af Kommissionen til løbende at kunne opdatere standardskemaet ved delegerede retsakter, idet bemyndigelsen er begrænset til ændringer, der følger af aftaler i OECD. Herved sikres det, at EU-lovgivningen holdes ajour med aftaler i OECD.

Regeringen støtter desuden ambitionen om en hurtig vedtagelse af forslaget.

FO Jeg beder om et mandat fra udvalget, hvor vi fra dansk side

- lægger stor vægt på, at direktivforslaget i videst muligt omfang afspejler aftalerne i OECD, herunder støtter, at Kommissionen bemyndiges til at opdatere standardskemaet ved delegeret retsakt, så det holdes ajour med aftaler i OECD.

- lægger vægt på, at direktivforslaget vedtages hurtigt, så EU-landene får en reel mulighed for at nå at implementere i tide til at understøtte indgivelsen og udvekslingen af oplysninger om ekstraskat fra det tidspunkt, hvor de første indgivelser skal finde sted.
- lægger vægt på, at de valgte løsninger skal være effektive og mindst muligt omkostnings- tungt og it-udviklingskrævende for Danmark.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg synes, at det er problematisk med de delegerede retsakter til et system, som ikke er oprettet endnu, og som bliver helt centralt afgørende for, at det overhovedet kommer til at fungere i praksis. Vi har set flere eksempler også fra dansk side på systemer, der ikke fungerer hensigtsmæssigt, og derfor bryder hele det politiske sigte fuldstændig sammen. Alene af den grund mener jeg, at man burde være imod.

Jeg synes også, at det er interessant, at Europa-Parlamentet har udtalt, at mængden af enheder, der skal indberette, reduceres fra 180.0000 til kun 4.000. For virksomhederne er det selvfølgelig virkelig smart, at det nu kun er moderenheder, som skal indberette, men den største udfordring er, hvorvidt de nationale myndigheder er i stand til at få den information, de har brug for, så der sker en retmæssig skattebetaling. Hvordan er det fysisk muligt for de forskellige lande at få den information? Det kommer til at afhænge meget af it-systemet, som ikke er udviklet endnu. Det virker i høj grad, som om vores skattemyndigheder kommer til at miste noget kontrol og mulighed for at administrere sagerne korrekt. Der vil også være masser af forsinkelse, fordi det skal sendes hen over grænserne, og vi skal vente på, at noget fra Spanien kommer, og så skal vi sende noget tilbage. Så jeg ser virkelig, at man gør det sværere for de nationale myndigheder at kontrollere. Er ministeren bekymret for det samme?

Ministeren siger, at reglerne nu skal følge OECD. Det vil sige, at vi uddelegerer, så alle dem, som er interesseret i dansk suverænitet, burde være interesseret, for nu er det så OECD's regler, der kommer til automatisk bare at blive indpasset, og vi har ingen kontrolmulighed eller mulighed for at gøre det anderledes. Er ministeren ikke bekymret for, om vores skattemyndigheder mister evnen til at kontrollere alle de virksomheder, som i forvejen er ret stærke og gode til at lave skatteunddragelse i mange sammenhænge?

Søren Søndergaard (EL): Vi kan godt støtte forhandlingsoplægget. Normalt er vi relativt skeptiske over for delegerede retsakter, men det er en formildende omstændighed, at den delegerede retsakt handler om ændringer i regi af OECD. Det handler om, at man kan lukke nogle huller, så man ikke har en situation, hvor der kan ske ændringer, som så ikke er på listen, og så giver det mulighed for, at man kan udnytte de huller. Derfor kan vi godt i denne sammenhæng se bort fra vores principielle modstand mod de delegerede retsakter.

Man »lægger vægt på, at de valgte løsninger skal være effektive og mindst muligt omkostnings- tungt og it-udviklingskrævende for Danmark«. Problemet er vel i det omfang, der er en modsætning. Det kan godt være sådan, at hvis det skal være effektivt, så bliver det mere omkostnings- tungt. Der står selvfølgelig »mindst muligt«, men det rejser alligevel spørgsmålet om, hvad der er det vigtigste, hvis den modsætning opstår. Er det vigtigst, at det er effektivt? Eller kan man slække på effektiviteten, af hensyn til at det skal være mindre omkostningstungt?

Alexander Ryle (LA): Vi har hele tiden været imod OECD-aftalen om en minimumsskat på 15 pct. Det var vi, da det blev behandlet i Folketingssalen i oktober 2023, da vi diskuterede det i forbindelse med den europapolitiske aftale, og det er vi fortsat. Vi ønsker tværtimod, at der er konkurrence mellem stater på alle mulige områder. Det gælder også på selskabsskat. Vi mener, at sund konkurrence er godt. Derfor kan vi ikke støtte forhandlingsoplægget og det fokus, regeringen har på, at direktivet skal afspejle den aftale, som vi jo er imod, og at det skal gå hurtigt med at få den implementeret.

Selskabsskatten er en af de mest væksthæmmende skatter, og det ville kunne betale sig, hvis vi sænkede den. Det kan det selvfølgelig, fordi virksomheder kan investere i ny teknologi, maskiner og i arbejdskraft f.eks. højere lønninger til medarbejderne, når de får lov til at beholde penge i virksomheden. Det er godt for væksten og velstanden i et samfund, og derfor har vi ikke nogen interesse i at holde selskabsskatten kunstigt højt, hverken på 22 pct., som vi har den i Danmark, eller på 15 pct.

Det er bl.a. amerikanske virksomheder, der kunne blive ramt. Har ministeren nogen bekymringer, i forhold til hvordan den nye amerikanske administration vil reagere på det, og hvilke modsvar vi kan risikere at få fra amerikanerne, hvis vi opkræver en ekstra skat på deres virksomheder?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Theresa Scavenius: Det er næsten lige før, Søren Søndergaard har svaret på spørgsmålet om delegerede retsakter. De delegerede retsakter her handler om, at når man ændrer noget i OECD f.eks. for at lukke huller, så skal det kunne afspejles hurtigst muligt i den måde, man arbejder på i EU. Kommissionen får med disse delegerede retsakter bemyndigelse til at opdatere standardskemaet og ikke alt muligt andet. Det er grunden til, at regeringen kan støtte det. Vi mener simpelt hen, at det er den bedste måde at sørge for, at det går hurtigt, at der ikke er forskel på, hvad man administrerer efter i EU, og hvad det nyeste opdaterede grundlag at administrere på i forhold til OECD-aftalen er.

Hvad angår bekymringerne om indberetninger fra færre enheder, vil det være sådan, at moderselskabet skal indberette for hele sin koncern. Man vil altså ikke få mindre viden, fordi der er færre enheder. Det handler jo om at få mulighed for at kunne udveksle informationer, og det skal faktisk styrke muligheden for kontrol og styrke muligheden for, at skattemyndighederne kan foretage kontrol baseret på de indberetninger, der kommer.

Til Søren Søndergaard: Jeg forstår sådan set godt spørgsmålet om, at der kan være modstrid imellem, at løsninger skal være effektive og mindst muligt omkostningstunge og it-udviklingskrævende. Men formålet er at sikre, at man kan inddrive den skat, man har krav på, så det skal tjekkes af. Hvis man så efterfølgende kan vælge mellem løsninger med forskellige grader af effektivitet og omkostningsniveau osv., kan man derudfra vælge en løsning til at eksekvere det. Men det er ikke tanken, at man kan skrue på ambitionsniveauet om at sikre de bedste vilkår for at kunne inddrive den skat, der følger af aftalen.

Til Alexander Ryle: Arbejdet omkring OECD-aftalen og minimumsbeskatningen er sådan set oprindeligt startet i den forrige Trumpadministration, og er også foranlediget af, at USA også oplever, at nogle af deres selskaber og koncerner placerer sig f.eks. i caribiske skattely. Derfor vil USA også selv kunne bruge det til at opkræve en ekstra skat, der gør, at man kommer i overensstemmelse

med minimumsbeskatningsdirektivet. Derfor vil det være regeringens udgangspunkt, og så må vi følge, hvad der i øvrigt sker i generelt omskiftelige tider. Men vi har ikke nogen grund til at tro, at USA ikke skulle have samme interesse i aftalen, som de har haft fra starten.

Claus Jørgensen (SF): Vi kan godt støtte forhandlingsoplægget. Og jeg skulle hilse fra min kollega i Europa-Parlamentet og sige, at de også bakker op om det og også De Grønne.

Brigitte Klintskov Jerkel (KF): Vi har i Konservative et ønske om, at det er klart i forhandlingsoplægget, at regeringen har fokus på at nedbringe administrative byrder, bl.a. ved at reglerne sikrer, at virksomhederne kan bruge en standardformular og få mulighed for at indberette via et koncernselskab, ligesom vi kender det fra de danske regler om sambeskatning af selskaber, hvor moderselskabet angiver for alle de omfattede selskaber. Hvad er ministerens kommentar til det?

Vil regeringen tage omkostningseffektivitet med i forhandlingerne som en hovedprioritet?

Theresa Scavenius (UFG): Jeg er lidt skuffet over, at venstrefløjen ikke kan se, at det ikke er et rødt forslag – det er det modsatte. Vi giver OECD så meget magt, og det kan ligne, at det er over it-systemer og administrative procedurer, men som vi har set det f.eks. med ejendomsvurderingssagen, er der masser af politik i den måde, man gør det på. Jeg er ret sikker på, at OECD ikke afspejler hele den danske venstrefløjs politiske prioriteter. Så jeg synes, at man skal være meget mere opmærksom på, hvad der sker lige præcis med det forslag. Der står i øvrigt også, at det skal vedtages i Europa-Parlamentet uden ændringsforslag, og at det skal være en hasteprocedure. Jeg forstår det virkelig ikke. Jeg synes, at flere skulle rejse bekymring omkring det.

Jeg vil gerne have præciseret, hvilke byrder man lægger over på de nationale skattemyndigheder. Man aflaster de private virksomheder rigtig meget, ved at de skal indrapportere centralt, men hele pointen er jo, at de nationale medlemslande nu skal være ansvarlige for at videredistribuere de forskellige indberetninger. Forventer vi, at de nationale skattemyndigheder har de ressourcer? Det er også derfor, der står, at der er en frist på 3 måneder til at videresende det. Men hvad så hvis myndighederne ikke har ressourcer til det? Hvad sker der, hvis der er fejl, og indberetninger skal sendes tilbage? Vores egne skattemyndigheder har selv haft enormt store problemer i forhold til at håndtere noget, der burde være relativt nemt. Så jeg er lidt bekymret for, at vi overbebyrder skattemyndighederne. Det betyder, at nogle virksomheder bliver tjekket mindre, i forhold til hvilken skat de skal betale. Det er lidt sværere at tjekke efter, hvad der sker nede i Spanien, hvis virksomhederne ikke skal indrapportere i Danmark, men vi skal i kontakt med de spanske skattemyndigheder for at få hevet noget data frem og tilbage. Er det ikke rigtigt, at vi kommer til at bebyrde de nationale myndigheder rigtig meget? Forventer vi, at de har de ressourcer nationalt, og hvad vil der ske, hvis de ikke har?

Katrine Robsøe (RV): Vi kan støtte forhandlingsoplægget. Kan ministeren sætte lidt ord på tidsplanen og realismen i implementeringen? Hvad gør regeringen sig af overvejelser i forhold til at sikre, at der er tid nok til det hele, og at vi alle sammen kan følge med på en måde, hvor vi rent faktisk får det godt implementeret?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Brigitte Klintskov Jerkel: Grundtanken i forslaget er, at man skal indberette efter et standardskema. Det er regeringen helt enig i, fordi det gør det nem-

mere at forholde sig til, og moderselskaberne kan indberette på vegne af koncernen i et standard-skema, som løbende kan opdateres. Regeringen er også enig i, at det er vigtigt inden for den ramme, at man selvfølgelig skal sørge for, at man kan opkræve, den skat, det er tanken, man skal opkræve, at det skal være effektive løsninger og noget, der kan it-understøttes på bedst mulig vis. Det er bestemt et fokusområde for regeringen.

Til Theresa Scavenius i forhold til diskussionen om, om der er større eller mindre byrder for skattemyndighederne: Fordelen her er jo, at man får den fulde indberetning, ikke en meget fragmenteret indberetning, og at der automatisk bliver udvekslet oplysninger. Så min opfattelse er sådan set det stik modsatte af det, som Theresa Scavenius giver udtryk for – nu skal man ikke længere opsøge alt muligt, men der skal laves en automatisk deling, hvor vi skal understøtte, at man kan dele oplysninger med hinanden som grundlag for at kunne opkræve den korrekte skat. Jeg synes, at det er svært at se for sig, at det i sig selv skulle udgøre et problem, at man får al den nødvendige data via færre indberetninger, fordi man får samlede indberetninger, som kan udveksles, i stedet for at man får mange flere indberetninger, som er meget mere fragmenterede. Regeringens fokus er på de effektive løsninger, der er mindst muligt omkostningstunge og it-udviklingskrævende, men fra dansk side er der ikke nogen grund til at betvivle, at vi vil kunne arbejde med det, også med henblik på at sikre at reglerne bliver ført ud i livet, som de skal.

Til Katrine Robsøes spørgsmål om tidsplan: Vi lægger vægt på, at direktivforslaget vedtages hurtigt. Vi håber, at det snart vil kunne lande på et Økofin-rådsmøde. Der er behov for, at det går stærkt, fordi de første indberetninger vil skulle ske den 30. juni 2026. Som det ser ud lige nu, har vi ikke nogen grund til at tro, at det ikke vil kunne lande relativt hurtigt.

Theresa Scavenius (UFG): Ministeren siger, at der automatisk laves indberetninger på tværs af landene. Det kræver jo, at det er et velfungerende it-system. Det er der ikke endnu, og derfor er spørgsmålet: Forventer vi, at der vil være et perfekt it-system på tværs af alle europæiske medlemslande, der automatisk kan videredistribuerer data? Det kommer jo ikke til at ske. Vi kan ikke engang finde ud af det inden for Danmark, så det vil selvfølgelig være et kæmpestort it-kaos.

Den automatiske del kommer kun ude i en meget lyserød fremtid, som ikke er lige foreløbig. Vi starter med at implementere et system, hvor vi ikke har den praktiske løsning. Vil ministeren bekræfte det?

Bliver det nemt for f.eks. de danske skattemyndigheder at trække de nødvendige data for at finde ud af, hvad skal der betales af skat herhjemme? Det ved vi heller ikke, fordi skemaet først bliver lavet igennem delegerede retsakter og efterfølgende løbende opdateret igennem OECD. Det vil sige, at vi ikke aner, hvordan det kommer til at se ud. Vi aner ikke, om det bliver nemt for de danske myndigheder. Derfor er der brug for stærk politisk kontrol, og derfor skal vi ikke give delegerede retsakter og give OECD retten til at opdatere det skema. Vi har behov for politisk at være sikre på, at det bliver nemt for de danske skattemyndigheder at trække de data, der er relevante, når it-systemet på et tidspunkt kommer til at findes. Jeg synes, at man fralægger sig politisk ansvar for, hvad der er mulighed for at betale af skat.

Hvad angår den ideologiske retning i forslaget, ved vi godt, at OECD handler om at varetage virksomhedernes interesse. Det er helt fair, men jeg synes, at vi her skulle varetage danske interesser.

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Jeg mener, at det er i dansk interesse, at de data, der bliver udvekslet, bliver udvekslet ensartet på kryds og tværs. Det tror jeg er den bedste forudsætning for at danne sig et samlet retvisende overblik over, hvilket grundlag man har at agere på. Derfor mener jeg, at det giver god mening, at man udveksler oplysningerne på en måde, hvor man kan se dem på samme måde, uanset om man sidder i Spanien eller i Danmark. Skattemyndighederne vil så kunne kontrollere oplysningerne ved at sammenholde dem med koncernregnskabet. Vurderingen af, om man kan lave mere beskatning, baserer sig jo på de revisorgodkendte koncernregnskaber.

I forhold til udveksling af oplysninger er det klart, at der sagtens kan være en implementeringsperiode, men i dag skal man tage stilling til, hvad man kunne tænke sig at bede om, og hvor man vil bede om det henne. Her bliver der lagt et grundkoncept for, at man skal kunne udveksle oplysninger med hinanden, og det synes jeg sådan set er et godt koncept.

Formanden (Brigitte Klitskov Jerkel): Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Theresa Scavenius (UFG) har ytret sig imod det.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 4073 (økonomi og finans) den 21. januar 2025

Rådsmøde 4073– Bilag 1 (samlenotat)

EUU alm. del (20241) – Bilag 204 (kommenteret dagsorden)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Alle sager forelægges til orientering.

1. Præsentation af det polske formandskabsprogram

– *Udveksling af synspunkter*

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Der ventes overordnet fokus på håndtering af store aktuelle udfordringer i EU. Det handler bl.a. om konkurrenceevne og finansiering af forsvar og sikkerhed i EU og Ukraine.

Formandskabet vil på det økonomisk-politiske område prioritere implementeringen af EU's finanspolitiske regler. Det gælder Rådets vedtagelse af rådshenstillinger om mellemfristede planer og underskudshenstillinger om nedbringelse af store offentlige underskud. Formandskabet vil også prioritere det europæiske semester og Rådets godkendelse af landespecifikke anbefalinger til sommer.

Formandskabet ventes derudover at sætte fokus på debatten om europæisk konkurrenceevne, herunder i lyset af Kommissionens kommende konkurrenceevnekompass, der skal følge op på Draghirapporten og sætte retning for EU's arbejde på det område.

På det finansielle område ventes formandskabet at fortsætte forhandlinger i Rådet om rammerne for en digital euro samt ændring af rammen for betalingstjenester. Der skal forhandles med Europa-Parlamentet om sager, hvor der er opnået enighed i Rådet. Det gælder ændrede rammer for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter, styrkede rammer for detailinvesteringer og et finansielt rammeværk for datadeling. Formandskabet ventes derudover at have fokus på kapitalmarkedsunionen og eventuelle nye forslag fra Kommissionen.

Formandskabet ventes også at arbejde videre med de aktive skatte- og toldforslag og ventes bl.a. at prioritere DAC9, et forslag om momsregistrering ved fjernsalg af varer fra tredjelande (IOSS) og toldreformen samt en ventet ny revision af tobaksbeskatningsdirektivet.

Medlemmerne havde ingen kommentarer til dette punkt.

2. Sikring af konkurrencedygtige rammer for virksomheder i EU – simplificering, oprydning og byrdereduktion

– *Orienterende debat*

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Konkurrenceevne skal drøftes med fokus på, hvordan rammerne for europæiske virksomheder kan forbedres gennem en mere enkel og mindre byrdefuld regulering.

Drøftelsen skal ses i lyset af Draghirapporten om EU's tab af konkurrenceevne og faldende produktivitet, der ligeledes understreger behovet for at forenkle reglerne for europæiske virksomheder.

Konkret har f.eks. Kommissionen fastsat et mål for at reducere rapporteringskrav med mindst 25 pct. og mindst 35 pct. for SMV'er. Og man har givet økonomikommisær Valdis Dombrovskis et særligt ansvar for implementering og forenkling.

Det polske formandskab har udsendt en kort note efter oversendelsen af samlenotatet til Folketinget. I noten spørges der til, hvilke konkrete forslag ministrene har til byrdereduktioner. Flere lande ventes bl.a. at komme med konkrete input til et kommende omnibusforslag, der skal strømline og simplificere rapporteringskrav i den eksisterende lovgivning.

Der er tale om en indledende drøftelse i Økofin, hvor landene kan komme med deres foreløbige reaktioner på denne dagsorden. Fra regeringens side bakker vi stærkt op om arbejdet med regelforenkling og byrdelettelser. Vi finder det særlig vigtigt at sikre gode konsekvensvurderinger af nye forslag, at man ser på mulige forenklinger af reguleringen, og at vi minimerer u hensigtsmæssige store byrder for både virksomheder og myndigheder ved implementering af ny eller ændret regulering.

Claus Jørgensen (SF): Der er bekymring for regelforenklingspakken. For det første fordi det går rigtig stærkt. Man kigger på noget, som allerede er vedtaget, og som har været igennem en grundig demokratisk proces i forhold til den grønne pagt. For det andet er der røster ude at sige, at det er en udemokratisk proces, fordi den er baseret på input især fra industrien, som føler sig presset, og det er deres stemme, man hører mest. Hastigheden gør så, at man måske ikke får den ordentlige demokratiske proces efterfølgende og får inddraget alle aktører.

Mange lande er allerede gået i gang med alle de her ting i forhold til bæredygtighed. Skal de straffes, fordi man nu skal rulle ting tilbage eller udskyde dem? Olaf Scholz har sagt, at vi skal skubbe det i 2 år. Det synes SF er en rigtig dårlig idé. Hvordan forholder regeringen sig til Scholz' forslag? Bakker man op om, at vi skal skubbe bæredygtighedskravene i 2 år? Hvad skal vi gøre med de virksomheder, der er i gang? Skal vi sige til dem, at det er bare ærgerligt, at de er gået i gang og har haft omkostninger ved det? Og hvad med de gode danske virksomheder, som faktisk har styr på deres bæredygtighedskrav, og som måske kunne få en fordel ud af det? Er der nogen lande, som bakker op om den grønne omstilling?

Søren Søndergaard (EL): Jeg er meget enig i SF's synspunkter.

Økonomiministeren (Stephanie Lose): De oprindelige skøn for byrderne for virksomhederne, som blev tilvejebragt i den grundige demokratiske proces, har vist sig at være fuldstændig forføjede. Et godt eksempel er, at de danske virksomheder alene bliver ramt af byrder på størrelse med det, man oprindeligt skønnede, at byrderne ville være for hele EU-området. Derfor er det en relevant diskussion. Jeg kan godt høre, at der bliver sagt, at diskussionen er foranlediget af, at industrien føler sig presset. Men i Draghirapporten kan man konstatere, at der er en helt reel bekymring for EU's konkurrenceevne, ikke mindst som følge af en meget høj grad af regulering og byrder. Derfor vil regeringen være fuldstændig åben for at finde ud af, hvordan man kan sørge for, at byrderne er proportionale i forhold til formålet, og hvordan man i højere grad kan simplificere og strømline indberetninger og sørge for, at de overlap, der måtte være, bliver fjernet. Derfor synes vi sådan set, at Kommissionens arbejde med i første omgang at lave et omnibusforslag, der kan adressere noget af det, er rigtig fornuftigt, og så kommer regeringen til at tage konkret stilling til, hvad der måtte være.

Der bliver spurgt til, hvad man skal gøre ved de virksomheder, for hvem det er en fordel. Hvis virksomhederne ser det som en kæmpe fordel med mængden af rapporteringskrav, er der jo al mulig grund til at kunne fortsætte med det. Selv om man måtte være i gang allerede, skal man huske på, at det i høj grad også handler om en hel masse løbende rapporteringer. Man vil også få glæde af rapporteringen på et mindre byrdefuldt niveau efterfølgende, fordi man kan gøre tingene smartere eller bedre, selv om man allerede er gået i gang. Regeringen ser i hvert fald frem til at blive klogere på, hvilke tanker Kommissionen gør sig om, hvordan man kan gøre det på en fornuftig måde, hvor man selvfølgelig stadig væk har ambitioner om på bedst mulig vis at understøtte den grønne omstilling. Draghirapporten peger jo f.eks. også på, at succes i forhold til grøn energi også vil være en kilde til bedre konkurrenceevne. Så selvfølgelig er det også et meget væsentligt hensyn.

Claus Jørgensen (SF): Er det muligt at få et skøn for mængden af byrder oversendt?

Fordelen for virksomhederne ved, at man allerede er rykket på det område, ryger jo, når de andre ikke skal gøre det, så det er lidt uheldigt, at reglerne ikke gælder alligevel.

Jeg vil gerne fremhæve, at 170 ngo'er har skrevet til von der Leyen om det, fordi de er bekymrede for den grønne omstilling. Jeg er godt klar over, at den grønne omstilling i det nye Parlament og den nye Kommission er rykket lidt bagud, men det er vigtigt, at vi stadig holder fast i, at den grønne omstilling skal ske. Ellers er der i hvert fald på lang sigt ikke noget at drive business på. Ngo'erne fremhæver, at der er enorme overskud i mange af især de store virksomheder, og de penge bliver så ikke investeret i den grønne omstilling. Tværtimod ryger de måske ud til aktionærerne, eller også fortsætter de med det, de gør, som ikke er bæredygtigt på lang sigt.

Er det også regeringens holdning, at vi skal vente i 2 år? Bakker man op om Scholz og Tyskland?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Jeg har kun fra nyhederne, hvad de forskellige interessenter måtte mene. Der vil løbende komme en diskussion om det emne, hvor regeringen selvfølgelig også vil tage stilling til det. Som vi forstår det, vil der komme et omnibusforslag fra Kommissionen, som skal prøve at tage stilling til, om man kan tøjle de administrative byrder bedre. Grundlæggende handler det også om, at hvis man skal bruge rigtig mange kræfter på administrative byrder, så går de kræfter fra at drive sin forretning, og potentielt også fra at fremme den grønne omstilling.

Derfor handler det vel om at finde en balance, hvor man ikke ender med meget store administrative byrder.

NOT Vi kan eftersende de oprindelige skøn, der lå til grund for nogle af initiativerne, og de seneste danske skøn over, hvad omkostningerne vil være.

UDG 3. Præsentation af Kommissionens konkurrenceevnekompas

– *Udveksling af synspunkter*

Punktet var udgået.

4. Økonomiske og finansielle konsekvenser af Ruslands krig i Ukraine

– *Udveksling af synspunkter*

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Drøftelserne ventes bl.a. at fokusere på implementeringen af G7-lånepakken på 45 mia. euro baseret på afkastet fra immobiliserede russiske centralbankaktiver.

EU's lånebidrag på godt 18 mia. euro under den nye G7-samarbejds mekanisme blev endeligt godkendt i december 2024, hvor Kommissionen vurderede, at Ukraine har opfyldt de politiske betingelser knyttet til udbetalingen. Det amerikanske bidrag på 20 mia. dollar (ca. 18 mia. euro) blev tilsvarende godkendt og frigivet i december 2024. Dertil kommer de annoncerede lånebidrag på samlet omkring 9 mia. euro fra Storbritannien, Canada og Japan.

Lånepakken har til formål at afhjælpe Ukraines finansieringsbehov, herunder at yde støtte til Ukraines genopretning og genopbygning samt til forsvaret mod Ruslands invasion.

Fra dansk side har vi fra starten støttet den aftalte lånemodel, og vi støtter også, at de russiske aktiver forbliver immobiliserede, indtil Rusland har ydet krigsskadeserstatning.

Drøftelserne kan også komme ind på den økonomiske situation i Ukraine og Rusland og EU's sanktioner mod Rusland.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg er generelt imod ramme- og lånebetingelserne, som vi har sat op. Normalt har nye lån gennem EU's makrofinansielle assistance (MFA) skullet bruges til at betale renterne af, men i samlenotatet står der, at det også skal bruges til at betale de gamle hovedlån af. Vil ministeren præcisere, om det både er renter og lån eller kun renterne, eller om det bare er en anden formulering, end det plejer at være?

Der står i samlenotatet, at Kommissionen og IMF (Den Internationale Valutafond) vurderer den russiske økonomi som relativt robust over for sanktionerne. Men analysen fra Stockholm Institute of Transition Economics (SITE) siger noget andet. Der står også i samlenotatet, at den danske regering gerne vil udfordre det falske russiske narrativ om, at sanktionerne ikke virker. Vil det sige, at det også er en udfordring af Kommissionens og IMF's forståelse af russisk økonomi, eller vil ministeren præcisere, hvad hun mener med det?

Søren Søndergaard (EL): Jeg er positiv over for den balancerede beskrivelse, og også at man inddrager Stockholm Institute of Transition Economics' analyser i notatet. Men man indleder med at skrive, at den russiske økonomi ifølge både Kommissionen og IMF ikke i samme omfang som Ukraine er ramt af krigens konsekvenser, selv om de internationale sanktioner er med til at lægge betydeligt pres på økonomien og Ruslands kapacitet til at føre krig. Det er måske rigtigt, at de ikke er ramt i samme omfang, men det er meget alvorligt. Kommissionen og IMF har haft en lidt anden opfattelse end Stockholm Institute of Transition Economics og andre har haft. Det kommer også til udtryk i regeringens holdning, hvor man finder det vigtigt, at EU i større grad udfordrer det falske russiske narrativ om, at sanktionerne ikke virker. Jeg tager det op, for vi har ikke en interesse i at bringe et forkert billede. For os er det helt afgørende, at det billede, der bringes, er rigtigt. Og hvis Kommissionen har ret i deres vurdering, så er det jo den, man skal holde sig til, og så er det ikke et falsk narrativ på nogen måde. På den anden side er det problematisk, at Kommissionen har haft et

billede, der kunne give indtryk af, at der ikke var noget alvorligt problem. Hvad kan der gøres for at få en større undersøgelse eller redegørelse for, hvordan det står til med sanktionernes virkning på den russiske økonomi? Der begynder at komme rygter om, at det er meget værre, end selv Stockholm Institute of Transition Economics siger, og at den russiske økonomi og rublen kan kollapse. Det er jo temmelig vigtigt i forhold til den diskussion, der foregår.

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Theresa Scavenius: Vi har diskuteret lån til Ukraine i dette forum gentagne gange, og der er sådan set ikke noget nyt. Med hensyn til G7-samarbejds-mekanismen gælder det stadig væk, at afkastet fra de immobiliserede russiske aktiver skal bruges til at betale renter og afdrag på det lån, der hører hjemme i den mekanisme, men ikke på gamle udeståender osv.

Til Søren Søndergaard: Der er selvfølgelig lidt forskellige nuancer i, hvordan man beskriver Ruslands økonomi, afhængigt af analyserne. Den fra Stockholm Institute of Transition Economics er vel en af dem, der nuancerer det med de nyeste informationer og også tegner et billede af, at det står værre til, end man kan læse i andre tal. Men hovedbudskabet er vel i virkeligheden fra vores side, at det især er Rusland selv, der siger, at der ikke er noget problem. Vi vil sådan set gerne have, at EU i endnu højere grad udfordrer det billede, som Rusland selv prøver at tegne af, at de har en stærk økonomi, hvor sanktionerne ikke har nogen effekt. Vi synes, at alt tyder på, at både krigen og de internationale sanktioner lægger et betydeligt pres på Ruslands økonomi, der bl.a. lider under høj inflation. Det er også derfor, renten er meget høj. Der er mangel på arbejdskraft, der er forsyningsproblemer, og på det seneste har vi faktisk set en svækkelse af rublen, så russisk import også bliver dyrere. Omvendt har vi vel ikke nogen grund til at tro, at den russiske økonomi skulle kollapse på den korte bane. Men vi kommer selvfølgelig til at arbejde videre både ad sanktionssporet og med at se, om man ikke kan tegne billedet af, hvordan det påvirker Rusland. Jeg er fuldstændig enig i, at man skal få tegnet et så sandfærdigt billede, som man overhovedet er i stand til med den information, man har adgang til.

Theresa Scavenius (UFG): Vil ministeren præcisere, hvilke lån det drejer sig om afdrag på, som det nye lån skal dække? Jeg er interesseret i det, fordi jeg er bange for, at vi har givet Ukraine nogle lån, de ikke engang kan afdrage på, og det vil sige, at de kan blive fanget i en gældsspiral.

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Lånet under G7-initiativet er jo kalibreret i størrelse efter vurderingen af, hvad afkastet fra de immobiliserede russiske aktiver vil være. De penge, der bliver genereret på det, kan så bruges til at betale renter og afdrag på de lån. Lånet under G7-initiativet har på tværs af EU, USA, Storbritannien, Japan og Canada en størrelse på 45 mia. euro. Det er dét, som afkastet af de immobiliserede russiske aktiver kan bruges til at betale af på. Det har ikke ændret sig. Det har været det samme de sidste mange gange, jeg har svaret på spørgsmålet her.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg tror, at ministeren svarede på et andet spørgsmål. Jeg spurgte ikke om tilbagebetaling af G7-lånene. Jeg spurgte, hvilke af de gamle lån der skal afdrages på. Men det kan eventuelt være et skriftligt svar, for at det bliver præcist. Hvilke lån bliver brugt til at afdrage på hvilke lån?

Ministeren sagde, at Ukraines økonomi kommer til at gå bedre, og der står i samlenotatet, at man kan genopbygge Ukraine i 2025 og 2026. Hvilke militæranalyser baserer det sig på? Jeg troede, at

Ukraine stadig var i konflikt. En forventning om, at den kan afdæmpes, så man kan genopbygge Ukraine, er lidt i modstrid med, hvad vi snakker om, f.eks. når der skal laves forsvarspolitik. Hvorfor er der de forventninger til vækst i Ukraine fremadrettet, og at man godt kan genopbygge Ukraine allerede nu?

NOT Økonomiministeren (Stephanie Lose): Jeg synes, at det er en god idé, at vi svarer på et spørgsmål mere om lån.

Jeg vil gå meget længere end at sige, at der er konflikt – der er jo krig. Det er ikke Ruslands konflikt med Ukraine – det er Ruslands krig mod Ukraine. Men det er jo ikke sådan, at man ikke kan have vækst, fordi man er i krig. Det kan der være mange årsager til, bl.a. at Ukraine arbejder med at have en fungerende økonomi der, hvor det overhovedet kan lade sig gøre. Forsvarsindustrien kan også være med til at drive noget af udviklingen. Det kommer selvfølgelig også an på, hvordan man opfatter genopbygning, men hvis man mister sin strømforsyning, fordi der f.eks. bliver bombet, arbejder man jo på at genoprette den, på trods af at der er krig. Man venter ikke bare, til der er opnået fred.

Når der er bedring i Ukraines økonomi, skal man også huske på, hvad grundlaget er. Da Ruslands invasion af Ukraine ramte i 2022, faldt Ukraines bruttonationalprodukt med næsten en tredjedel. Det kæmpestore chok gør også, at en lillebitte vækst i den sammenhæng på måske 3 pct. stadig væk ikke er udtryk for, at økonomien er tilbage, hvor den har været før. Det svarer til, hvis man investerer 100 kr. i en aktie, og der er 50 pct. tilbageslag, så skal man jo sådan set vokse med 100 pct. efterfølgende. Den dynamik skal man også have med.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg refererede til, at der i samlenotatet står, at den langsigtede opbygning vil være til stede henimod slutningen af 2025 og i starten af 2026. Det virkede, som om det baserede sig på en specifik analyse. Jeg forstår godt, at vækst kan komme af mange ting, men her er det den langsigtede genopbygning af Ukraine.

I forhold til Ukrainetallene står der netop, at det private forbrug kommer til at stige, men det offentlige forbrug kommer til at falde. Det var bare lige en præcisering af, at det var det, jeg mente.

5. Implementering af EU's fælles finanspolitiske regler

– Vedtagelse

KOM (2024) 0956, KOM (2024) 0953, KOM (2024) 0958, KOM (2024) 0952, KOM (2024) 0954, KOM (2024) 0955, KOM (2024) 0957, KOM (2024) 0951, KOM (2024) 0959, KOM (2024) 0705, KOM (2024) 0712

EU-note (20222) – E 21 (EU-nyt om reform af EU's finanspolitiske regler)

EUU alm. del (20241) – Bilag 212 (udvalgsmødereferat side 40, senest behandlet i EEU 6/12-24)

EUU alm. del (20241) – Bilag 115 (udvalgsmødereferat side 7, FO om planer for finans- og strukturpolitik forelagt EEU 1/11-24)

Rådsmøde 16/7-24 – økofin – Bilag 2 (Skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 16/7-24)

EUU alm. del (20222) – Bilag 627 (udvalgsmødereferat side 1071, FO om reform af finanspolitiske regler forelagt EEU 14/6-23)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Økofin skal vedtage rådshenstillinger vedrørende EU-landenes finans- og strukturpolitiske planer og forslag til underskudshenstillinger om korrektion af uforholdsmæssig store offentlige underskud på over 3 pct. af bnp.

Henstillingerne udgør vigtige skridt i implementeringen af EU's nye finanspolitiske regler og blev præsenteret på Økofin i december 2024. Vi drøftede sagen i udvalget den 6. december 2024.

Vedtagelse af rådshenstillinger for de foreliggende 21 planer indebærer, at Økofin godkender landenes udgiftsstier. Udgiftsstierne skal overholde nogle overordnede krav til underskud og holdbar udvikling i gælden. For lande med underskud og gæld over henholdsvis 3 og 60 pct. af bnp er der nogle skærpede krav til budgettilpasninger og gældsreduktion.

Der er lagt op til, at Økofin vedtager rådshenstillinger, der godkender de planlagte udgiftsstier for 20 lande, mens der for Nederlandene ventes vedtaget en alternativ udgiftssti, som sikrer, at underskuddet fastholdes under 3 pct. af bnp på mellemlang sigt. Det skyldes, at Kommissionen vurderer, at udgiftsstien i den nederlandske plan ikke overholder kravet til underskud, mens Nederlandene har frasagt sig muligheden for at aflevere en revideret plan.

Udgiftsstierne løber over en tilpasningsperiode på som udgangspunkt 4 år, hvor landet skal tilpasse finanspolitikken for at efterleve kravene til underskud og gæld. Fem lande – Finland, Frankrig, Italien, Rumænien og Spanien – har anmodet om en forlængelse af tilpasningsperioden fra 4 til 7 år. Det vil indebære lempeligere krav til finanspolitikken. Til gengæld har landene i deres planer forpligtet sig til reformer og investeringer, der tilsammen vurderes at opfylde reglerens kriterier om bl.a. at styrke vækstpotentialet og den finanspolitiske holdbarhed.

Vedtagelsen af rådshenstillinger indebærer godkendelse af de planlagte reformer og investeringer, som ligger til grund for den forlængede tilpasningsperiode. Økofin ventes at godkende tiltagene for alle fem lande på baggrund af en positiv vurdering fra Kommissionen.

Vender vi blikket mod underskudshenstillingerne er der lagt op til, at Økofin vedtager henstillinger til en række lande om at bringe underskuddene under 3 pct. af bnp. Der er tale om seks lande – Belgien, Frankrig, Italien, Malta, Polen og Slovakiet – hvor Økofin i juli 2024 vurderede, at der er tale om uforholdsmæssig store underskud, og Rumænien, som ikke har efterlevet en tidligere underskudshenstilling fra 2020.

Det bør bemærkes, at der er usikkerhed om beslutningerne vedrørende Frankrig. Der er umiddelbart lagt op til vedtagelse af en henstilling om den franske plan og en underskudshenstilling. Det er dog muligt, at sagerne udskydes til et senere Økofin-rådsmøde, afhængigt af om den nye franske regering vil fremlægge en ny plan eller justere den eksisterende plan og hvad justeringerne i givet fald er.

Kommissionen har desuden stillet forslag til en underskudshenstilling til Ungarn, som dog ventes udsendt til Økofin i februar 2025, hvor man også ventes at være klar med en rådshenstilling om den ungarske plan.

Underskudshenstillingerne fastlægger frister for at bringe underskuddene ned under 3 pct. af bnp samt en udgiftssti, der skal sikre dette. De fleste frister ligger i perioden 2026-2029. Udgiftsstierne svarer generelt til den maksimale udgiftsvækst, som godkendes i rådshenstillingerne om planerne. Hvis et land gennemfører sin plan, vil landet dermed leve op til kravene om budgettilpasninger i landets underskudshenstilling.

For regeringen er det generelt vigtigt, at der sikres en effektiv implementering af de nye finanspolitiske regler, så EU-landene får mere sunde og holdbare offentlige finanser.

Regeringen kan tilslutte sig vedtagelse af forslagene til rådshenstillinger til 21 lande. Det gælder konkret de planlagte udgiftsstier i 20 landes planer på baggrund af positiv vurdering fra Kommissionen, den alternative udgiftssti for Nederlandene samt reformer og investeringer i de 5 lande, der ønsker en forlænget tilpasningsperiode. Holdningen til rådshenstillingerne om landenes planer følger udvalgets mandat fra den 1. november 2024.

Regeringen kan ligeledes tilslutte sig vedtagelse af forslag til underskudshenstillinger om sikring af underskud under 3 pct. af bnp i 7 lande, som udmønter reglernes bestemmelser om uforholdsmæssig store underskud og generelt er på linje med landenes planer.

Theresa Scavenius (UFG): Hvad kommer det politiske spil til at være efterfølgende, hvis Nederlandene fastholder, at de ikke accepterer det?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Det er ikke sådan, at Nederlandene sætter sig imod, at der kommer en korrigeret udgiftssti. De har bare sagt, at de ikke selv ønsker at levere en ny plan med en korrigeret udgiftssti, men de accepterer, at der kommer en korrigeret udgiftssti fra Kommissionen. Nederlandene har selv taget stilling til, at de vil gøre det på den måde.

Theresa Scavenius (UFG): Det vil sige, at Nederlandene accepterer, at Kommissionen laver en ny plan, men vil de også implementere den? På et tidspunkt må der jo komme en interessant politisk diskussion i Nederlandene, som vi også skal forholde os til, om, hvorvidt de skal implementere deres egen plan eller Kommissionens nye plan. Kan ministeren se, om der kommer nogen kommentarer til det?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Nederlandene accepterer den plan, der kommer fra Kommissionen, og derfor vil det være den, de arbejder for. De har ikke modsat sig, at der kommer en udgiftssti fra Kommissionen, i stedet for at den kommer fra en ny revideret plan fra dem selv.

* **6. Det europæiske semester 2025– Kommissionens varslingsrapport og udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed**

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2024) 0704, KOM (2024) 0702

Ministeren havde ingen indledende bemærkninger til dette punkt.

Theresa Scavenius (UFG): Det er fint, at Kommissionen siger, at de har ikke særlig mange bemærkninger til Danmark, men de mener, at vores huspriser er overvurderede. Deler ministeren den analyse, og hvad skal vi eventuelt gøre ved det?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Det er et velkendt tema, som har været oppe on-off. Det er helt generelt også vores vurdering i Økonomiministeriet, at de danske husholdninger er sunde, og at de ikke har store alvorlige ubalancer osv. Det hører også med til historien, at den relativt høje gældskvote i danske husholdninger bl.a. foranlediget af huspriserne bliver modsvaret af en meget høj grad af opsparing, herunder pensionsopsparing. Vi er ikke fra regeringens side bekymret for husholdningerne og deres økonomi.

* **7. Implementering af genopretningsfaciliteten (RRF)**

– Vedtagelse

KOM (2020) 0408, KOM (2022) 0231, KOM (2024) 0587, KOM (2024) 0591, KOM (2024) 0592

Ministeren havde ingen indledende bemærkninger til dette punkt.

Theresa Scavenius (UFG): Der er en stigende fejlrate i betalingerne, og hele udvalget inklusive regeringen er meget bekymrede. Ét af stederne, hvor der er mange fejl, er i genopretningsfaciliteten. Hvordan arbejder man konkret med det i diskussionerne? Jeg kan se af samlenotatet, at Kommissionen har markeret f.eks. Cypern, Grækenland og Spanien med »A«. Det vil sige, at Kommissionen har vurderet, at det er nogle fantastiske planer. Det møder kritik fra Revisionsretten, som siger, at Kommissionens kontrol af planerne er meget fejlbehæftet. Er det en del af diskussionen, når den danske regering skal være med til at godkende planerne, at man accepterer Kommissionens positive evalueringer, eller vil man også kigge på Rettens kritik, der siger, at der skal strammes op, i forhold til hvordan vi læser planerne? Ellers kan vi ikke arbejde for det, som finansministeren siger, at den danske regering arbejder for, nemlig god budgetstyring. Hvordan arbejder ministeren for at implementere regeringens linje om stram budgetstyring? Specifikt siger han bl.a., at den danske regering arbejder for, at milepæle og mål kommer ind i planerne. Arbejder ministeren konkret for det i forhold til Cypern, Grækenland og Spanien?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Hvorvidt regeringen godkender en genopretningsplan og en revision af den, følger af det generelle mandat, der blev taget i Europaudvalget den 12. maj 2023. Det er en del af regeringens holdning, at det faktisk er fornuftigt at have milepæle og løbende opfølgning.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg er meget skuffet over svaret. Jeg synes, at det netop viser, at vi overhovedet ikke tager det seriøst fra dansk side, og at vi selv er med til at bidrage til, at vi ikke har kontrolmyndigheder, der er stærke nok i forhold til de rigtig mange penge, plus at vi ikke har nok kontrol, når vi så skal overse andre lande, og heller ikke bidrager til, at Kommissionen gør det bedre.

8. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 10.47.